

Passie

Een sport met

Waterpolo is voor Dave Gabriel (21) net zo normaal als lopen, eten en slapen. Al vanaf zijn zesde brengt hij het merendeel van zijn tijd door in het zwembad. Inmiddels ploegt de vierdejaars Bedrijfskundige Informatica dan ook met krachtige slagen door het water, kent hij de fijnere kneepjes van het vak en streeft hij naar de top. Dat lijkt te lukken, want sinds januari traint Dave in de Nationale Selectie. 'Hopelijk weten we ons te kwalificeren voor het EK. We trainen ons in ieder geval gek.'

⊙ Olga Helmigh

Woensdagochtend, 09:00 uur. In één van de gebouwen op het bosrijke KNVB-sportterrein in Zeist is het nationale waterpoloteam bezig met een warming up. Het water van het binnenbad, speciaal voor topsporters, ligt er nog rimpelloos bij. Het enige geluid is het gepuf van opdukkende jongens. Wat direct opvalt aan het rekkende en strekkende gezelschap zijn de enorme schouderpartijen, strakke blokjesbuiken, gespierde benen en minuscule zwembroekjes. Over topvorm gesproken. Als de mannen vervolgens non-stop anderhalf uur in het water trainen, wordt extra duidelijk dat waterpolo geen sport is voor zachte eitjes. Integendeel. Zodra het fluitje van de trainer klinkt, wordt het voorheen kalme water woest uiteengespat. De jongens moeten alle mogelijke zwemslagen afwerken, 'opspringen' uit het water en worstelen om verdedigings- en aanvalstechnieken te oefenen. Oh ja, en natuurlijk waar het om draait bij waterpolo: de bal razendsnel overspelen én kneiterhard op doel schieten.

Je wordt al moe als je ernaar kijkt.

BEVLOGEN 'Waterpolo is inderdaad een superintensieve sport, maar als je op vroege leeftijd begint, bouw je veel uithoudingsvermogen en techniek op', aldus Dave, die direct na de 'afbeulsessie' zonder enig spootje van vermoeidheid aanschuift. 'Momenteel train ik vijftien uur per week. En dan tel ik de wedstrijden niet mee. Ik speel, naast het nationale team, ook nog steeds voor mijn eigen club, Schuurman BRC in Borculo. Er gaat geen dag voorbij of ik ben met waterpolo bezig. Al is het maar in mijn hoofd.' Tot twee jaar geleden beoefende Dave de sport nog niet in de eredivisie: hij werd zijn hele jeugd getraind door zijn vader (zelf ex-professioneel waterpoloër) en belandde uiteindelijk in een Nijmeegs team. 'Niks mis mee, maar ik had meer ambities', legt de bevlogen waterrat uit. 'Op een gegeven moment besefte ik: hier wil ik verder mee. Toen ben ik op zoek gegaan naar gesponsorde clubs, en kwam bij BRC terecht.' Korte tijd later wordt hij door een scout van het nationale team ontdekt. 'Ik trainde een keer mee en uiteindelijk haalde ik de selectie. We hebben een pittig schema, maar ik vind het heerlijk. Waterpolo is wat ik het allerliefste doe en ik krijg

ballen

'We trainen ons gek'

nu de ultieme kans om me op hoog niveau in te zetten. Ik verhuis dan ook binnenkort van Overasselt naar Utrecht, zodat ik dichterbij Zeist zit. Zo belangrijk is het voor me.' Op de HAN heeft hij een topsportersregeling. 'Daardoor is het is tot nu toe altijd te combineren geweest. Gelukkig zijn mijn studiegenoten relaxed en ook mijn projectgroepje doet niet moeilijk. Dat scheelt energie, die ik gunstig kan gebruiken voor waterpolo.'

GEDACHTELOOS Halverwege de training oefent Dave, samen met een ploeggenoot, dueltechnieken. Je kunt het vergelijken met vechtsporttactieken, maar voor de toeschouwer ziet het er uit alsof ze elkaar het daglicht niet gunnen. Duwen, trekken, kopje onder; waterpolo is een lijfelijke sport. 'Klopt', lacht Dave. 'Maar dat heb je bij veel sporten. Omdat dit in het water is, lijkt het heftiger. Maar het valt mee; er zijn regels, waar je je gewoon aan moet houden. Natuurlijk delen we onder water wel 'ns klappen uit, maar ik ben nog nooit lelijk in m'n kruis gegrepen, expres lang onder water gehouden of op m'n gezicht getimmerd. Daarbij: ik zorg dat ik niet probeer: als iemand me

uitdaagt blijf ik rustig. Ik focus me altijd op het spel.' Welk gevoel overheerst er vooral bij Dave als in het water ligt? Waar denkt hij aan? 'Nergens aan. Ik let alleen op het spel en ben verder gedachteloos. In die zin is waterpolo voor mij zowel inspanning als ontspanning. Een leven zonder waterpolo kan ik me dan ook niet voorstellen. Als ik chagrijnig het water inga, kom ik er vrolijk weer uit. Het is voor mij ontladen én opladen.'

TOEKOMST Vanzelfsprekend hoopt Dave dat het nationale team meedoet aan het Europese Kampioenschap, komende zomer. 'Vorige maand zou ik meedoen aan de Europacup, maar ik had de Mexicaanse griep; een enorme teleurstelling. Momenteel heeft de helft van ons team de griep, dus dat is balen. Uiteindelijk hoop ik zo ver mogelijk te komen. Niet omdat het móet, maar omdat ik gek ben op waterpolo en er het liefst fulltime mee bezig ben.' Zijn geluk afdwingen met een ritueel is aan de nuchtere Dave niet besteed. Hoewel... 'Ik eet altijd een banaan vooraf, haha. Vanwege de koolhydraten, maar ook omdat het nu gewoon bij mijn routine hoort.'